

☒ ผู้ดูแลบ้าน	☐ กองคลัง
☐ กองบัญชี	☐ กองการศึกษาฯ
☐ กองสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม	

ที่ ชม ๑๕๘/ว ๔๗๒
- 1 กพ. 2564 ๑๓.๓๐๖.

เทศบาลตำบลน้ำหนาวน	
รับที่ 302	วันที่ 29 มค. 2564
ที่ว่าการอำเภอหางด ๑๔-๔๕ น. ถนนเชียงใหม่-ขอนแก่น-แม่ทะ	

๒๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง แผนเตรียมรับสถานการณ์ในช่วงฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๔ (ด้านประมง)

เรียน นายกเทศมนตรีตำบล / นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง/ กำนัน ทุกตำบล ผู้ใหญ่บ้าน ทุกนายบ้าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผนเตรียมรับสถานการณ์ภัยแล้ง ปี ๒๕๖๔ ด้านการประมง จำนวน ๑ ชุด
๒. ช่าวประชาสัมพันธ์สำนักงานประมงจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดเชียงใหม่ แจ้งว่า กรมประมง ได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมในการป้องกันและดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง โดยได้จัดทำแผนเตรียมรับสถานการณ์ในช่วงฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๔ (ด้านประมง) เพื่อประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ ป้องกันและลดผลกระทบจากภัยแล้ง และเตรียมรับสถานการณ์ภัยแล้งแก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและประชาชนทั่วไป

ในการนี้ จังหวัดเชียงใหม่ได้ส่งแผนเตรียมรับสถานการณ์ในช่วงฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๔ (ด้านประมง) และช่าวประชาสัมพันธ์เรื่อง แผนเตรียมรับสถานการณ์ภัยแล้ง ปี ๒๕๖๔ ด้านการประมง เพื่อประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและประชาชนทั่วไปให้ทราบโดยทั่วกัน

ดังนั้น ขอเชิญชวนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบเพื่อจะได้วางแผนเตรียมรับสถานการณ์ภัยแล้งต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๑. แนวทางในการดำเนินการ

- เช่น ไม้เบ็ดฯ
- ตานาสงส์ ๑๗๖๐๐ หมู่บ้านรับเบิกภายนอก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ คงคาคำ)

นายอำเภอหางด

- ทราบ
- เห็นชอบตามเนื้อ
- ดำเนินการ
- อนุมัติ
- แจ้ง
- อื่น ๆ

นายสมศักดิ์ คงคาคำ
นายอำเภอหางด

นายอำเภอหางด

- เทศบาลตำบลน้ำหนาวน
นายกเทศมนตรีตำบล

(นายชญู ใจนิจ แก้วมณี)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำหนาวน

- กพ. ๒๕๖๔

ที่ทำการปกครองอำเภอหางด ๒๔.๗๐
ฝ่ายความมั่นคง

โทร ๐ ๕๓๔๔ ๑๙๙๙
๐ ๐๘๑๙๙๙๙๙๙๙

(นายพิภพ ใจไช)
หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

- ๑ กพ. ๒๕๖๔ ๑๓.๓๐๖

(นายวรรัชน์ บุญญุพลานนท์)

รองปลัดเทศบาล
๑ กพ. ๒๕๖๔

แผนเครื่องรับสถานการณ์ภัยแล้ง ปี ๒๕๖๔ (ด้านประมง)

๑. การเตรียมการรับสถานการณ์ (ก่อนเกิดภัย)

เกษตรกรที่จะได้รับการช่วยเหลือต้องเป็นเกษตรกรที่เข้าทะเบียนด้านประมงกับหน่วยงานของกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก่อนเกิดภัยพิบัติแล้วเท่านั้น

๑.๑ การประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนภัยกับเกษตรกร

- ประชาชนสัมพันธ์รับทราบการรับรู้เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยแล้งกับเกษตรกรผู้เพาะปลูกสัตว์น้ำให้ทราบถึงข้อควรปฏิบัติในการเลี้ยงสัตว์น้ำ และการเฝ้าระวังโรคสัตว์น้ำในช่วงภัยแล้ง ให้สามารถเตรียมตัวรับสถานการณ์ หาวิธีการป้องกัน แก้ไข ตลอดจนมีการวางแผนการเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อบรรลุผลขาดการผลิต หรือองค์เว้น การเลี้ยงสัตว์น้ำ และพยายามจับสัตว์น้ำที่ได้ขนาดขั้นมาจ้าวนายหรือบริโภค เป็นการลดปริมาณสัตว์น้ำภายในบ่อ เพื่อลดความสูญเสียให้มากที่สุด โดยดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สร้างการรับรู้เพื่อลดความเสี่ยงจากการภัยแล้ง กับเกษตรกรโดยตรง ผ่านเว็บไซต์การประชุมกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน แจ้งผ่านประชาสัมพันธ์จังหวัด แจ้งผ่านผู้นำชุมชน แจ้งผ่านประเมินอาสาฯ ผ่านโครงการต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนทางสถานีวิทยุกระจายเสียงกรมประมง สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีโทรทัศน์ รวมถึงสื่อต่าง ๆ

๑.๒ ให้คำแนะนำทางวิชาการ

- ให้คำแนะนำทางวิชาการกับเกษตรกรผู้เพาะปลูกสัตว์น้ำ ติดตามคุณภาพน้ำ และเฝ้าระวังโรค สัตว์น้ำ เพื่อกดและหลีกเดี่ยงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในช่วงภัยแล้ง ทั้งนี้ ควรเฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ภัยแล้ง ได้แก่ การเลี้ยงปลาในกระชังในแม่น้ำปิง แม่น้ำบาน แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำน้อย แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำซึ แม่น้ำซี และลุ่มน้ำเจ้าพระยา หรือแม่น้ำอื่น ๆ รวมถึงเฝ้าระวังสัตว์น้ำในที่รักษาพิชพันธุ์ และโครงการปลาน้ำวัว

ข้อควรปฏิบัติในการเลี้ยงสัตว์น้ำในช่วงภัยแล้ง

กรณีที่เลี้ยงสัตว์น้ำในบ่อคิด ดังนี้

๑. ควรปรับลดขนาดการผลิต หรือองค์เว้นการเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยทำการตากบօและตกแต่งบ่อเลี้ยง ในช่วงฤดูแล้งแทน เพื่อเตรียมไว้เลี้ยงสัตว์น้ำในรอบต่อไป

๒. วางแผนการเลี้ยงสัตว์น้ำให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และฤดูกาล

๓. ทยอยจับสัตว์น้ำที่ได้ขนาดขั้นมาจ้าวนายหรือบริโภค เพื่อลดปริมาณสัตว์น้ำภายในบ่อ

๔. หากจำเป็นต้องเลี้ยงสัตว์น้ำควรคัดเลือกพันธุ์สัตว์น้ำที่มีความแข็งแรง จากฟาร์มผู้ผลิตที่ได้มาตรฐานและเชื่อถือได้

๕. ควบคุมการใช้น้ำและรักษาปริมาณน้ำในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีการสูญเสียน้อยที่สุด ป้องกันการรั่วซึม หรือจักหัวรั่มเงาให้กับป้อมเลี้ยงสัตว์น้ำ

๖. จัดเตรียมหากแห้งน้ำสำรองไว้ใช้เพิ่มเติม

๗. ควรปล่อยสัตว์น้ำลงเลี้ยงในปริมาณหนาแน่น้อยกว่าปกติ และควรปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำที่มีขนาดใหญ่เพื่อ ลดระยะเวลาการเลี้ยงให้น้อยลง

๘. ควรเลือกใช้อาหารสัตว์น้ำที่มีคุณภาพดีและให้ในปริมาณที่เหมาะสม

๙. ลดปริมาณอาหารสัตว์น้ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นอาหารสดเพื่อป้องกันน้ำเน่าเสีย

๑๐. ควรเพิ่มความสนใจ สังเกตอาการต่าง ๆ ของสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิด หากมีอาการผิดปกติ จะได้แก้ไขและให้การรักษาได้ทันท่วงที

๑๑. ควรดูแลน้ำดื่มน้ำด้วยสัตว์น้ำ ถ้าจำเป็นต้องระมัดระวังให้มากเนื่องจากจะมีผลกระทบกับการกินอาหารและการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำโดยตรง

๑๒. ควรหมั่นตรวจสอบสุขภาพสัตว์น้ำอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผิดปกติ ให้รับ hac เหตุและแก้ไขได้ทันที ในขณะเดียวกันควรแจ้งให้ผู้ขายเลี้ยงสัตว์น้ำอีก ๑ ที่อยู่ใกล้เคียงทราบ เพื่อที่จะได้หมายการป้องกันภัยทางการขายโรค กรณีที่มีสัตว์น้ำป่วยตายควรกำจัดโดยการฝังหรือเผา ไม่ควรทิ้งสัตว์น้ำป่วยในบริเวณบ่อที่เลี้ยงเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการแพร่กระจายเชื้อโรคทำให้การระบาดของโรคเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

กรณีที่เลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง ดังนี้

๑. ควรปรับลดขนาดการผลิต หรือลดเงินการเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยทำความสะอาดและซ่อมแซมกระชัง ในช่วงฤดูกาลแห้ง旱 เพื่อเตรียมไว้เลี้ยงสัตว์น้ำในรอบต่อไป

๒. วางแผนการเลี้ยงสัตว์น้ำให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และฤดูกาล

๓. ทยอยจับสัตว์น้ำที่ได้ขนาดขั้นมาจ้าหน่ายหรือบริโภค เพื่อลดปริมาณสัตว์น้ำภายในกระชัง

๔. หากจำเป็นต้องเลี้ยงสัตว์น้ำควรคัดเลือกพันธุ์สัตว์น้ำที่มีความแข็งแรง จากฟาร์มผู้ผลิตที่ได้มาตรฐานและเชื่อถือได้

๕. ควรเลือกแหล่งน้ำที่ตั้งกระชังที่มีระดับความลึกเพียงพอ เมื่อตั้งกระชังแล้วพื้นกระชังควรสูงจากพื้นน้ำไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร เพื่อให้น้ำมีการหมุนเวียนถ่ายเทได้สะดวก

๖. ควรจัดวางกระชังให้เหมาะสม ไม่ว่าจะด้านหน้าด้านหลังมากเกินไป เพราะจะไปขัดขวางการให้อาหารกระหน่ำ

๗. ควรปล่อยสัตว์น้ำลงเลี้ยงในปริมาณหนาแน่น้อยกว่าปกติ และควรปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำที่มีขนาดใหญ่เพื่อลดระยะเวลาการเลี้ยงให้น้อยลง ก่อนปล่อยสัตว์น้ำลงเลี้ยงในกระชัง ควรปรับสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะคุณสมบัติของน้ำในภาชนะสำหรับเลี้ยงสัตว์น้ำ ความมีคุณสมบัติใกล้เคียงกันน้ำที่ต้องการปล่อยสัตว์น้ำ เช่น อุณหภูมิ ค่าความเป็นกรดด่าง เป็นต้น

๘. ควรเลือกใช้อาหารสัตว์น้ำที่มีคุณภาพดีและให้ใบปริมาณที่เหมาะสม

๙. ลดปริมาณอาหารสัตว์น้ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นอาหารสดเท่านั้นเป็นเสีย

๑๐. ควรเพิ่มความสนใจ สังเกตอาการต่าง ๆ ของสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิด หากมีอาการผิดปกติ จะได้แก้ไขและให้การรักษาได้ทันท่วงที

๑๑. ควรทำความสะอาดกระชังหมาเสмо เพื่อกำจัดตะกอนและเศษอาหาร ซึ่งเป็นการตัวจริงชีวิต ประสิตรและเชื้อโรค นอกจากนี้ช่วยให้กระชังน้ำไหลผ่านกระชังได้ดี มีผลต่อการเจริญเติบโตและสุขภาพสัตว์น้ำ

๑๒. ควรดูแลน้ำดื่มน้ำด้วยสัตว์น้ำ ถ้าจำเป็นต้องระมัดระวังให้มากเนื่องจากจะมีผลกระทบกับการกินอาหารและการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำโดยตรง

๑๓. ควรหมั่นตรวจสอบสุขภาพสัตว์น้ำอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผิดปกติ ให้รับ hac เหตุและแก้ไขได้ทันที ในขณะเดียวกันควรแจ้งให้ผู้ขายเลี้ยงสัตว์น้ำอีก ๑ ที่อยู่ใกล้เคียงทราบ เพื่อที่จะได้หมายการป้องกันการแพร่กระจายโรค กรณีที่มีสัตว์น้ำป่วยตายควรกำจัดโดยการฝังหรือเผา ไม่ควรทิ้งสัตว์น้ำป่วยในบริเวณแม่น้ำที่เลี้ยงเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการแพร่กระจายเชื้อโรคทำให้การระบาดของโรคเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

๑.๓ การเฝ้าระวังโรคสัตว์น้ำในช่วงฤดูแล้ง

เมื่อจากในช่วงฤดูแล้งอุณหภูมิอากาศและน้ำจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภัยภาวะต่าง ๆ ดังกล่าว จะมีผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์น้ำที่เลี้ยงโดยตรง โดยทำให้สัตว์น้ำเครียด อ่อนแยและยอมรับเชื้อโรคได้ง่าย โดยเฉพาะการเลี้ยงสัตว์น้ำในกรงซึ่งไม่มีสิ่งกีบคีบ ล้าน้ำสาขาว่าจะเก็บน้ำ และคลองส่งน้ำต่าง ๆ

โรคที่ควรเฝ้าระวังในหน้าร้อน ได้แก่ โรคที่เกิดจากปรสิต เช่น เก็บระขัง ปลิงไส้ เก็บปลา เก็บปลา และหนดปลา เป็นต้น โรคที่เกิดจากแบคทีเรีย เช่น สเตรปโตโคสคัส (*Streptococcus sp.*) แอนโรมอนดัส (*Aeromonas hydrophila*) วิบเชิโอ (*Vibrio sp.*) เป็นต้น แบคทีเรียตัวกล่าว จัดอยู่ในกลุ่มแบคทีเรียนักจราจรอุกาส (*Opportunistic bacteria*) ที่พบและอาจด้อยคุณภาพหลังน้ำทิ้งไป โดยจะเข้าทำอันตรายสัตว์น้ำเมื่อสัตว์น้ำอ่อนแอและสามารถแพร่กระจายได้รวดเร็วโดยผ่านกระบวนการเสือดที่กระจายอยู่ทั่วตัว

ความรุนแรงของโรค ขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของสัตว์น้ำ ถ้าสัตว์น้ำมีภูมิต้านทานโรคต่ำ ในขณะที่สภาพแวดล้อม (คุณภาพน้ำ) เป็นสิ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหรือมีคุณสมบัติของน้ำไม่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ

สัตว์น้ำที่มีปรสิต มีลักษณะอาการ เช่น ร้ายน้ำผิดปกติ แหลบ หรือรวมกันที่ผิวน้ำ หายใจดี มีจุดแดงแพลงค์อกตามผิวตัว เป็นต้น

สัตว์น้ำที่ติดเชื้อแบคทีเรีย มีลักษณะอาการ เช่น ชื้น ไม่กินอาหาร ว่ายน้ำคงส่วน มีแพลเลือดออกตามผิวตัวและอวัยวะต่าง ๆ มีตุ่มผิวที่บริเวณใต้คางและผิวลำไส้ ตาชุ่น ใบคริบกรอน ห้องบวน เป็นต้น

การรักษาโรค

๑. โรคปรสิต โดยการตัดวงจรชีวิตปรสิต กำจัดตระกอนและเศษอาหารที่เกาดิตตามกระชังซึ่งเป็นอาหารที่อยู่อาศัยและสิบพันธุ์ว่างใช้ และใช้สารเคมี เช่น ไตรคลอร์ฟอน (กลุ่มยาฆ่าแมลง) อัตราการใช้ ๐.๕-๐.๗๕ ส่วนในล้านส่วน (๐.๕-๐.๗๕ กรัมต่อบริมาตรน้ำ ๑ ตัน) ทำทุก ๆ ๑ สัปดาห์ ทำซ้ำติดต่อกัน ๓-๔ ครั้ง หรือฟอร์มาลินซึ่งน้ำ ๒๐๐-๒๕๐ ส่วนในล้านส่วน (พิพิธium) (๒๐๐-๒๕๐ มิลลิลิตร (ซีซี) ต่อบริมาตรน้ำ ๑ ตัน) นาน ๑๕-๒๐ นาที ถ้าเป็นปลาที่เลี้ยงในกระชัง ควรนำปลาซึ่งจากกระชังขึ้นครัว พักใส่ถังหรือบ่อ หรือใช้ผ้าใบล้อมกระชังปลาแล้วจึงใช้สารเคมี ไม่ควรใส่ยาหรือสารเคมีลงในแหล่งน้ำโดยตรง

๒. โรคติดเชื้อแบคทีเรีย โดยใช้ยาด้านจุลทรรศ์ ผสมอาหารให้กินตามคำแนะนำในฉลากยา

๒. การดำเนินการขณะเกิดภัย

กรมประมงได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของกรมประมงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เตรียมรับสถานการณ์และให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ และติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และรายงานให้กรมประมงทราบทุกสัปดาห์ และหากเกิดผลกระทบทางด้านประมาณ ให้หน่วยงานในสังกัดกรมประมงเร่งดำเนินการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าตามความสามารถและความสามารถและศักยภาพของหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่เป้าหมาย และประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร เช่น หน่วยงานของกรมประมง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้สำนักงานประมงจังหวัด พิจารณาการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรโดยใช้เงินทุนของราชการในอัตราของผู้ว่าราชการจังหวัด (๒๐ ล้านบาท) ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินทุนของราชการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้ส่วนราชการสามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๒.๑ การเตรียมการในส่วนกลาง

มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกรมประมงติดตามสถานการณ์และความเสี่ยงหายค้านประมงจากจังหวัดต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อทราบข้อมูลความเสี่ยงหายและการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด รายงานข้อมูลต่อศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติการเกษตร ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ การเตรียมการในส่วนภูมิภาค

มอบหมายให้ผู้ตรวจราชการกรม ติดตามกำกับหน่วยงานต่าง ๆ ของกรมประมง ในส่วนภูมิภาค ดำเนินการติดตามสถานการณ์การเก็บเกั่นน้ำในอ่างเก็บน้ำต่าง ๆ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร รวมถึงการเฝ้าระวังสัตว์น้ำในที่รักษาพิเศษ โครงการปลาน้ำดück เป็นต้น จัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ช่วยเหลือเกษตรกรได้ทันทีที่ได้รับการร้องขอและให้จัดเจ้าหน้าที่ประมงไว้ประจำสำนักงานประมงจังหวัด/ศูนย์ เพื่อให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่เกษตรกร เพื่อให้คำแนะนำในการป้องกันโรคสัตว์น้ำ

๓. การให้ความช่วยเหลือ (หลังเกิดภัย)

ให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการให้ความช่วยเหลือโดยใช้เงินทุนรองราชการในจำนวนของผู้ร่วมราชการจังหวัด (๖๐ ล้านบาท) ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินทุนรองราชการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ และตามหลักเกณฑ์หรือบัญชีเดียวกับเงินทุนช่วยเหลือด้านการเกษตรผู้ประสบภัยพิบัติฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้การช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยแล้งได้ทันที ตามความจำเป็นและเหมาะสม หากเงินงบประมาณมีไม่เพียงพอสามารถขอใช้เงินทุนรองราชการในจำนวนของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๕๐ ล้านบาท) ต่อไป

ข่าวประชาสัมพันธ์สำนักงานประมงจังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานประมงจังหวัดเชียงใหม่ ๖๔ อาคาร ๑ สำนักพัฒนาเกษตรที่ดินที่สูง ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๐๐

แผนเตรียมรับสถานการณ์ภัยแล้ง ปี ๒๕๖๕ ด้านประมง

สำนักงานประมงจังหวัดเชียงใหม่ ขอแจ้งประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้วางแผน
เตรียมรับสถานการณ์ภัยแล้ง ดังต่อไปนี้

๑. ควบคุมการใช้น้ำและรักษาปริมาณน้ำในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีการสูญเสียน้อยที่สุด ป้องกันการร้าชีน
หรือขั้ดรูมเราให้กับบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ
๒. จัดเตรียมหาแหล่งน้ำสำรองไว้เพิ่มเติม
๓. ควรปล่อยสัตว์น้ำลงเลี้ยงในปริมาณหนาแน่นน้อยกว่าปกติ และควรปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำที่มีขนาดใหญ่
เพื่อลดระยะเวลาการเลี้ยงให้น้อยลง
๔. ลดปริมาณอาหารสัตว์น้ำลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นอาหารสด เพื่อป้องกันน้ำเน่าเสีย
๕. ต้องเพิ่มความสนใจ สังเกตอาการต่างๆ ของสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิด หากมีอาการผิดปกติจะได้รับ⁻
แก้ไขทันท่วงที
๖. เดือนการขันถ่ายสัตว์น้ำ ถ้าจำเป็นต้องระมัดระวังให้มาก เนื่องจากจะมีผลกระทบกับการกินอาหาร
การเจริญเติบโต การเกิดโรคในสัตว์น้ำ
๗. จับสัตว์น้ำที่ได้ขนาดขั้นมาจำหน่ายหรือบริโภค เพื่อลดปริมาณสัตว์น้ำภายในบ่อ
๘. ควรหมั่นตรวจสอบสุขภาพสัตว์น้ำอย่างลम្អາเสมอ

กรณีเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง

๑. ควรจัดวางกระชังให้เหมาะสม ไม่วางชิดกันจนเกินไป และพื้นที่กันควรสูงกว่าพื้นน้ำ ไม่น้อยกว่า⁻
๕๐ เซนติเมตร เพื่อให้น้ำถ่ายเทได้สะดวก
๒. ประชาสัมพันธ์ให้มีการเลี้ยงปลาในอัตราที่เหมาะสมตามหลักวิชาการของกรมประมง ให้ลดความ
หนาแน่นของการเลี้ยงปลาในกระชังหากมีความผิดปกติจากการขาดออกซิเจน และความมีกระชังปลาสำรองไว้หาก
มีกรณีฉุกเฉิน
๓. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมหรือติดตั้งระบบการให้อากาศหรือเครื่องเพิ่มออกซิเจนในกระชังปลา
ให้เพียงพอ เพื่อช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาเบื้องต้นในการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศหรือคุณภาพน้ำ
ที่เปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหัน
๔. ควรทำความสะอาดกระชังสมำเสมอ เพื่อกำจัดตะกอนและเศษอาหาร เป็นการติดวงจรชีวิตปรสิต
และเชื้อโรค
๕. จับสัตว์น้ำที่ได้ขนาดกินมาจำหน่ายหรือบริโภค เพื่อลดปริมาณสัตว์น้ำภายในกระชัง
๖. ควรฝึกวางแผนการเลี้ยง หรือจัดเว้นการเลี้ยงในช่วงตีกล้าว โดยที่ความสะอาดและซ่อมแซม
กระชังในช่วงเวลาดังกล่าวแทน เพื่อเตรียมไว้เลี้ยงสัตว์น้ำในรอบต่อไป

สำนักงานประมงจังหวัดเชียงใหม่

โทรศัพท์ ๐๕๓-๗๗๗๙๘๘๘
๒๖ มกราคม ๒๕๖๕